

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 88/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. mája 2007 predbežne prerokoval návrh JUDr. I. H., PhD., B., zastúpeného advokátom JUDr. P. V., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií sp. zn. VP/56/06-K zo 7. decembra 2006, a takto

r o z h o d o l :

Návrh JUDr. I. H., PhD., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 27. februára 2007 doručený návrh JUDr. I. H., PhD., B. (ďalej len „navrhovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. P. V., B., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) sp. zn. VP/56/06-K zo 7. decembra 2006.

V predloženom návrhu navrhovateľ uviedol, že uznesením výboru č. 163 z 20. apríla 2006 bolo voči nemu začaté konanie podľa čl. 9 ods. 2 písm. a) a ods. 3 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon o ochrane verejného záujmu“), pretože nesplnil povinnosť uloženú mu podľa čl. 7 ods. 1 tohto ústavného zákona.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že si je vedomý oneskoreného podania oznámenia funkcií, zamestnaní, činností a majetkových pomerov (ďalej len „oznámenie“) za predchádzajúci kalendárny rok v lehote do 31. marca 2006; oznámenie podal až 20. apríla 2006. Argumentoval tým, že od 1. apríla 2005 pôsobí ako veľvyslanec Slovenskej republiky na K., kde sa aj trvalo zdržiava. V mieste vyslania nedisponuje dokumentmi, ktoré sú k vyplneniu oznámenia potrebné. Taktiež nemá možnosť zistiť, prípadne overiť evidenčné údaje týkajúce sa nehnuteľností ani prostredníctvom internetu a obdobný stav je aj s elektronickým bankovníctvom a elektronickou poštou. Nedisponoval tiež ročným zúčtovaním preddavkov na daň z príjmov na rok 2005 od svojho predchádzajúceho zamestnávateľa, ktoré prevzal až pri svojej plánovanej ceste na Slovensko na prelome mesiacov marec – apríl 2006. Oznámenie doručil osobne do podateľne Národnej rady Slovenskej republiky 20. apríla 2006 bezprostredne po príchode na Slovensko bez akejkoľvek predchádzajúcej výzvy alebo oznámenia zo strany výboru.

Navrhovateľ argumentuje svojím vlastným extenzívnym výkladom ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, na základe ktorého je toho názoru, že z jeho strany nedošlo k opomenutiu jeho povinnosti uloženej mu týmto ústavným zákonom, a preto navrhuje, aby ústavný súd v rámci preskúmania rozhodnutia výboru v súlade s čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu toto rozhodnutie sp. zn. VP/56/06-K zo 7. decembra 2006 zrušil.

II.

Podľa uznesenia sp. zn. PLz. ÚS 1/07 z 2. mája 2007 prijatého podľa § 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o zjednotení odchylných právnych názorov senátov ústavného súdu na konanie vo veciach podľa čl. 9 a nasl. ústavného zákona

o ochrane verejného záujmu sa na toto konanie vzťahuje § 25 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého sa každý návrh predbežne prerokuje.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde sa konanie o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10 tohto ústavného zákona, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto rozhodnutia pred ústavným súdom upravuje ústavný zákon o ochrane verejného záujmu a zákon o ústavnom súde. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu.

Z priloženej dokumentácie ústavný súd zistil, že výbor začal konanie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov 6. júna 2006, a to na základe uznesenia výboru č. 163 z 20. apríla 2006, ktoré bolo navrhovateľovi doručené 22. júna 2006.

K uzneseniu výboru č. 163 z 20. apríla 2006 navrhovateľ v podaní z 23. júna 2006 (tak ako v návrhu doručenému ústavnému súdu) uviedol, že oznámenie podal 20. apríla 2006, vedomý si toho, že oznámenie v lehote do 31. marca 2006 nepodal. Svoje omeškanie odôvodnil skutočnosťami uvedenými už v časti I.

Následne výbor rozhodnutím sp. zn. VP/56/06-K zo 16. októbra 2006 vydaným 7. decembra 2006 konštatoval, že tým, že mu navrhovateľ v určenej lehote nepodal oznámenie, porušil povinnosť uloženú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, za čo mu v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. a) citovaného ústavného zákona uložil pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, a to 42 091 Sk. Výbor navrhovateľa poučil aj o jeho práve podať návrh na preskúmanie tohto rozhodnutia ústavnému súdu.

Rozhodnutie výboru bolo navrhovateľovi doručené 29. januára 2007 v H.

V odôvodnení rozhodnutia sa konštatuje, že vyjadrenie navrhovateľa z 23. júna 2006 nemohol zohľadniť, „lebo len vysvetľuje omeškanie, ale nezbavuje sa zodpovednosti za porušenie čl. 7 ods. 1 ústavného súdu.

Výbor dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že bez ohľadu na vyjadrenie verejného funkcionára je nesporné, že uvedený verejný funkcionár porušil ústavný zákon a preto výbor prijal uznesenie, ktorým sa menovanému verejnému funkcionárovi JUDr. I. H., bývalému predsedovi predstavenstva S., a. s. B. ukladá pokuta za porušenie povinnosti uloženej v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona vo výške jednomesačnej odmeny verejného funkcionára podľa čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona. Uvedené rozhodnutie bolo dňa 16. októbra 2006 schválené uznesením č. 112.“

Preskúmaním návrhu navrhovateľa a priloženej spisovej dokumentácie, ako aj s prihliadnutím na ďalšie s vecou súvisiace skutočnosti dospel ústavný súd k záveru, že návrh navrhovateľa je zjavne neopodstatnený.

Zjavná neopodstatnenosť predmetného návrhu spočíva v podstate navrhovateľových tvrdení, ktoré nesmerujú k obhajobe vlastného konania a jeho súladu s právami a povinnosťami uloženými mu ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu, a ktoré by ústavný súd mohol ako relevantné v rámci konania podľa § 73a zákona o ústavnom súde skúmať. Navrhovateľove námietky sú jeho výkladom ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, ktorý je odlišný od výkladu a stanoviska výboru. Toto zistenie signalizuje nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi jeho tvrdeniami postavenými do pozície predmetu konania o preskúmaní rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov a následkami, aké by mohli tieto tvrdenia obsiahnuté v návrhu vyvolať.

Ako vyplýva z § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde, predmet tohto konania, v rámci ktorého ústavný súd plní funkciu orgánu rozhodujúceho o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu výboru, je jednoznačne obmedzený na posúdenie konania navrhovateľa ako verejného funkcionára z hľadiska jeho konformnosti s príslušnými ustanoveniami ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Dôvodom na začatie tohto konania je nesplnenie

povinností, ktoré vyplývajú verejnému funkcionárovi z ústavného zákona o ochrane verejného záujmu. Ďalšou zložkou determinujúcou konanie ústavného súdu o opravnom prostriedku je konkrétne rozhodnutie výboru a v neposlednom rade je ním návrh navrhovateľa, ktorým žiada, aby ústavný súd napadnuté rozhodnutie preskúmal.

Podľa čl. 2 ods. 1 písm. zb) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu sa tento ústavný zákon vzťahuje na funkcie štatutárneho orgánu alebo členov štatutárneho orgánu obchodných spoločností so stopercentnou majetkovou účasťou štátu.

Podľa čl. 3 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je na účely tohto zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a čl. 8 tohto ústavného zákona a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a čl. 8 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.

Podľa čl. 7 ods. 1 ústavného zákona o ochrane verejného záujmu verejný funkcionár je povinný do 30 dní odo dňa, keď sa ujal výkonu verejnej funkcie, a počas jej výkonu vždy do 31. marca podať písomné oznámenie za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom uvedie,

a) či spĺňa podmienky nezlučiteľnosti výkonu funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností podľa čl. 5 ods. 1 a 2,

b) aké zamestnanie vykonáva v pracovnom pomere, obdobnom pracovnom vzťahu alebo štátnozamestnaneckom pomere a akú podnikateľskú činnosť vykonáva popri výkone funkcie verejného funkcionára,

c) aké má funkcie v štátnych orgánoch, v orgánoch územnej samosprávy, v orgánoch právnických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť a v orgánoch iných právnických osôb; taktiež uvedie, z ktorých uvádzaných funkcií má príjem, funkčné alebo iné pôžitky,

d) svoje príjmy dosiahnuté v uplynulom kalendárnom roku z výkonu funkcie verejného funkcionára a z výkonu iných funkcií, zamestnaní alebo činností, v ktorých vykonávaní verejný funkcionár pokračuje aj po ujatí sa výkonu funkcie verejného funkcionára,

e) svoje majetkové pomery a majetkové pomery manžela a neplnoletých detí, ktorí s ním žijú v domácnosti, vrátane osobných údajov v rozsahu titul, meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu.

Podľa čl. 7 ods. 5 písm. e) ústavného zákona o ochrane verejného záujmu oznámenie podáva iný verejný funkcionár určenému výboru Národnej rady Slovenskej republiky.

Ústavný súd konštatuje, že navrhovateľ ako verejný funkcionár (bývalý predseda predstavenstva S., a. s.) do 23. marca 2005 bol v zmysle vyššie citovaných ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu povinný predložiť výboru písomné oznámenie vždy do 31. marca za predchádzajúci kalendárny rok, v ktorom mal uviesť, či spĺňa podmienky nezlučiteľnosti výkonu funkcie verejného funkcionára s výkonom iných funkcií, zamestnaní alebo činností podľa čl. 5 ods. 1 a 2 citovaného ústavného zákona. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ si svoju povinnosť splnil až 20. apríla 2006, z čoho je zrejmé, že oznámenie podal zjavne po zákonom ustanovenej lehote.

Na základe týchto skutočností začal výbor voči navrhovateľovi konanie, výsledkom ktorého bolo jeho rozhodnutie sp. zn. VP/56/06-K zo 16. októbra 2006 vydané 7. decembra 2006. V rozhodnutí výbor konštatoval porušenie čl. 7 ods. 1 citovaného ústavného zákona a za porušenie tejto povinnosti uložil navrhovateľovi v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. a) tohto ústavného zákona pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára.

Následne navrhovateľ inicioval na ústavnom súde začatie konania o preskúmaní rozhodnutia výboru zo 16. októbra 2006 vydaného 7. decembra 2006 vo veciach rozporu osobného záujmu s verejným. V rámci tohto konania ústavný súd zistil, že rozhodnutie výboru, ktorým konštatoval porušenie povinnosti navrhovateľom a v ktorom mu za porušenie tejto povinnosti uložil pokutu, bolo vydané v súlade s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu.

Výklady navrhovateľa ustanovení ústavného zákona o ochrane verejného záujmu, v zmysle ktorého svoju oznamovaciu povinnosť si splnil včas, možno podľa názoru

ústavného súdu považovať za ospravedlnenie jeho konania, avšak nie za akceptovateľný výklad pre ústavný súd. Z uvedeného dôvodu ústavný súd návrh navrhovateľa na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jeho zjavnú neopodstatnenosť.

Pretože návrh navrhovateľa bol odmietnutý z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, ústavný súd už o ďalších otázkach navrhovaných navrhovateľom nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. mája 2007